Temps durant l'any - Tretzè diumenge

Sv 1,13-15; 2,23-24
2 Co 8,7-9
Mc 5,21-43

Homilia per al diumenge 1 de juliol de 2018

Dues situacions límits resoltes per Jesús. Però l'evangeli no ens vol dir que Jesús té grans poders per fer miracles. El que vol dir l'evangeli és que Jesús té un gran cor i una gran missió.

La situació d'aquella dona era una situació de marginació i rebuig, tan social com religiosa, deguda a la seva malaltia. Era oficialment "impura" i, per tant, condemnada a viure en la marginació. La situació d'aquells pares era de total desconsol, com no podia ser d'altra manera en la situació de la seva filla quan als dotze anys, començava a ser algú en la seva vida social.

El poder de la fe

Però, en els dos casos, la guarició es dóna per la fe en Jesús. En el cas de la dona:"Encara que li toqui només la roba, ja em posaré bona" I Jesús ho subratlla dient-li: "Filla, la teva fe t'ha salvat!". En el cas del cap de la sinagoga: "Veniu a imposar-li les mans, perquè es posi bé!" I Jesús li diu "Tingues fe i no tinguis por!".

Ambdues situacions donen lloc a l'expressió de la fe en Jesús, de la fe en el seu cor bondadós i compassiu. Ell farà el que sigui per alliberar-los de les dues angoixoses situacions.

Quin és el projecte de Déu?

I en les dues situacions Jesús mostra, més enllà de la seva acció guaridora, quina és la seva missió, quin és el seu projecte, quin és el Regne que Ell ve a instaurar. Jesús ve a alliberar de la marginació els qui la societat rebutja, i ve a desfer les falses normes de les impureses religioses. Tots els homes i dones, estiguem a la situació que estiguem, tenim la mateixa dignitat. És el que hem escoltat de sant Pau, demanant la solidaritat als cristians de Corint, "mirant que hi hagi igualtat".

Jesús ve a anunciar i a instaurar un projecte de vida, de vida ja a aquí, des dels inicis fins al seu terme. Aquesta vida ja és la bestreta d'una vida nova i plena per a sempre, perquè, com ens ha dit el llibre de la Saviesa Déu creà l'home "a imatge de la seva existència eterna".

Nosaltres?

Nosaltres cal que prenguem consciència d'aquesta imatge a la que hem estat fets, i que visquem a la manera de qui més i millor ens ha mostrat la imatge de Déu, el seu mateix Fill encarnat en Jesús de Natzaret.

Quines son les nostres actituds davant dels que, encara que no oficialment, però, de fet, viuen, per la raó que sigui, marginats de la nostra societat benestant? ¿Quina és la nostra solidaritat amb els que pateixen situacions límits en aquests moments de crisi? ¿Quina és la nostra actitud davant una certa banalització, promoguda o consentida en determinades instàncies de la nostra societat, de la vida humana en els seus moments inicials, en el seu procés o en els moments terminals? ¿Ens sentim cridats a ser col·laboradors de la missió de Jesús?

La participació a l'eucaristia de Jesús ens hi ha de moure.

ETIQUETES
MARGINACIÓ REGNE FE MIRACLE